

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 216/21
9.11.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... бр...., чији је пуномоћник Душан Мијатовић, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр. 28б/28, против туженог "Alo media system" доо, Београд, ул. Косовска бр. 26, чији је пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из Београда, ул. Кнеза Милоша бр. 28, ради повреде ауторског права, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године и о жалби тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду П4 57/20 од 9.8.2021. године, у седници већа одржаној дана 9.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П4 57/20 од 9.8.2021. године, у делу става другог изреке, којим је укинута потврда о правноснажности и извршности пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године са датумом правноснажности и извршности од 1.8.2020. године.

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Београду П4 57/20 од 9.8.2021. године у ставу првом изреке, као у делу става другог изреке, којим је укинута пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, и **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен предлог за враћање у пређашње стање од 19.10.2020. године.

ВРАЋА СЕ предмет П4 57/20 Вишем суду у Београду, на допуну поступка, у погледу жалбе туженог од 19.10.2020. године изјављене против пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године.

НАЛАЖЕ СЕ првостепеном суду да у року који не може бити дужи од 30 дана поступи по налогу и предмет врати на даљи поступак.

Образложење

Виши суд у Београду донео је дана 6.7.2020. године пресуду због пропуштања у предмету П4 57/20, на коју је тужени преко пуномоћника дана

19.10.2020. године изјавио жалбу, из свих законом прописаних разлога, док је дана 4.11.2020. године поднео предлог за укидање потврде извршности означене пресуде због пропуштања

Решењем Вишег суда у Београду П4 57/20 од 14.1.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена жалба туженог изјављена против пресуде због пропуштања истог суда П4 57/20 од 6.7.2020. године, док је ставом другим изреке, одбачен предлог за укидање потврде извршности означене пресуде због пропуштања.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж4 67/21 од 8.4.2021. године, укинута је решење Вишег суда у Београду П4 57/20 од 14.1.2021. године и предмет враћен истом суду на поновни поступак.

Поступајући по налогу из решења Апелационог суда у Београду Гж4 67/21 од 8.4.2021. године, Виши суд у Београду донео је решење П4 57/20 од 9.8.2021. године, којим је, ставом првим изреке, дозвољено враћање у пређашње стање у предмету П4 57/20, а ставом другим изреке укинута је пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године и потврде о правноснажности и извршности пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године са датумом правноснажности и извршности од 1.8.2020. године.

Против наведеног решења Вишег суда у Београду П4 57/20 од 9.8.2021. године, тужилац је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Испитујући ожалбено решење у смислу члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована у погледу одлуке о укидању потврде о правноснажности и извршности пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, док је основана у погледу одлуке о враћању у пређашње стање у предмету П4 57/20, као и у погледу одлуке којом је укинута пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године.

У поступку пред првостепеним судом, у погледу одлуке о укидању потврде о правноснажности и извршности пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Првостепени суд није учинио битну повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе, јер је за своје решење, у овом делу, дао јасне и довољне разлоге, изрека решења је разумљива и не постоји противречност између онога што се у разлозима одлуке наводи са садржином изведених доказа.

Према стању у списима, тужба у предмету П4 57/20 поднета је дана

30.4.2020. године. Тужба је достављена туженом на одговор 22.5.2020. године. Пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду у предмету П4 57/20 донета је 6.7.2020. године. Тужени је 19.10.2020. године преко пуномоћника поднео жалбу на наведену пресуду због пропуштања, наводећи да је пуномоћник туженог дана 29.5.2020. године благовремено доставио првостепеном суду одговор на тужбу у предмету П4 57/20, те да није било основа за доношење пресуде због пропуштања. У прилог својих навода, доставио је примерак одговора на тужбу од 29.5.2020. године, са јасном ознаком броја предмета П4 57/20 и са приложеним пуномоћјем, на ком одговору на тужбу се налази пријемни печат суда. Одговор на тужбу од 29.5.2020. године, услед пропуста судске администрације првостепеног суда, није здружен у списе предмета Вишег суда у Београду П4 57/20. Пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, достављена је туженом лично. У жалби од 19.10.2020. године, пуномоћник туженог је навео да је тек 15.10.2020. године, приступивши на заказано рочиште у том предмету, сазнао за пресуду због пропуштања, па је жалбу, односно предлог за враћање у пређашње стање, поднео 19.10.2020. године. Према образложењу ожалбеног решења, чињеница да се одговор на тужбу не налази у списима предмета, односно да истима није здружен по предаји на писарници суда, због чега је донета пресуда због пропуштања, не може се приписати у кривицу туженог, нити тужени сме да сноси негативне последице услед те чињенице, па је очигледно да се у конкретном случају ради о грешци суда, јер уредно достављени одговор на тужбу до дана подношења жалбе није здружен списима предмета.

Одредбом члана 141. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да ће се тужба, решење о платном налогу, пресуда, решење против ког је дозвољена посебна жалба и правни лек доставити лично странци, односно законском заступнику или пуномоћнику.

Како је тужени у овој парници заступан од стране пуномоћника Срђана Радовановића, адвоката из Београда, а да је пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, достављена туженом лично, наведено се не може сматрати уредно извршеном доставом у смислу члана 141. став 1. Закона о парничном поступку, па није било услова за стављање потврде о правноснажности и извршности пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, која потврда је стављена дана 1.8.2020. године, па је правилна одлука првостепеног суда о укидању наведене потврде, те је из наведених разлога, применом члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку и члана 44 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 106/2015, 106/2016 (Аутентично тумачење), 113/2017 (Аутентично тумачење), 54/2019, 9/2020 (Аутентично тумачење) одлучено као у ставу првом изреке решења.

Апелациони суд налази да се одлука првостепеног суда о враћању у

пређашње стање у предмету П4 57/20, који предлог првостепени суд сматра да је истакнут жалбом туженог од 19.10.2020. године, као ни одлука о укидању пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, донета од стране првостепеног суда није правилна, с обзиром да првостепени суд није правилно применио одредбу Закона о парничном поступку на којој је исту засновао, како се то заправо основано истиче у жалби тужиоца. Примена наведене законске одредбе је била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке, те је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези члана 109, 110 и 111 ЗПП-а, због које је морала бити укинута.

Одредбом члана 109. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да ако странка пропусти рочиште или рок за предузимање неке радње у поступку и услед тога изгуби право на предузимање те радње, суд ће тој странци на њен предлог да дозволи да накнадно изврши ту радњу (враћање у пређашње стање) кад постоје оправдани разлози за пропуштање.

Одредбом члана 110. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се предлог за враћање у пређашње стање подноси суду код кога је требало да се изврши пропуштена радња. Ставом 2. истог члана, прописано је да предлог мора да се поднесе у року од осам дана, рачунајући од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је странка тек касније сазнала за пропуштање, од дана кад је за то сазнала. Ставом 3. истог члана, прописано је да после протека 60 дана од дана пропуштања не може да се тражи враћање у пређашње стање. Ставом 4. истог члана, прописано је да ако се враћање у пређашње стање предлаже због пропуштања рока, предлагач је дужан да истовремено са подношењем предлога предузме и пропуштену радњу.

Одредбом члана 111. Закона о парничном поступку, прописано је да враћање у пређашње стање није дозвољено ако је пропуштен рок из члана 110. ст. 2. и 3. овог закона или ако је пропуштено рочиште одређено поводом предлога за враћање у пређашње стање.

Како је пресуда због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, како произлази из стања у списима, достављена туженом лично дана 14.7.2020. године, која достава је, како је већ претходно наведено, била неуредна, то се у том смислу не може сматрати да је уопште почео да тече субјективни рок прописан одредбом члана 110. став 2. Закона о парничном поступку, за подношење предлога за враћање у пређашње стање због пропуштања рока за изјављивање жалбе на наведену пресуду, који првостепени суд правилно налази да је истакнут жалбом туженог од 19.10.2020. године. Међутим, како је жалба против пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, са предлогом за враћање у пређашње стање, изјављена дана 19.10.2020. године, то Апелациони суд у Београду налази да враћање у пређашње стање у предмету П4 57/20 није дозвољено, а имајући у виду да је пропуштен објективни рок за подношење предлога за враћање у пређашње стање из члана 110. став 3. ЗПП-а, због чега је наведени предлог требало одбацити као недозвољен. Стога, није било ни услова за укидање пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године

од стране првостепеног суда.

Из наведених разлога, првостепено решење је у наведеном делу морало бити укинато и предлог за враћање у пређашње стање у предмету П4 57/20 одбачен као недозвољен, па је на основу члана 113. у вези члана 111, те на основу члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу другом изреке решења.

Коначно, одлучујући о жалби туженог против пресуде због пропуштања Вишег суда у Београду П4 57/20 од 6.7.2020. године, изјављеној преко пуномоћника дана 19.10.2020. године, Апелациони суд у Београду је нашао да за сада нису испуњени услови за доношење одлуке о жалби туженог.

Наиме, ради оцене благовремености наведене жалбе, у ситуацији када је пуномоћник туженог изјавио жалбу, без обзира на околност да је ожалбена одлука туженом неуредно достављена, потребно је да у допуни поступка првостепени суд испита ког датума је тужени обавестио свог пуномоћника Срђана Радовановића, адвоката из Београда, о чињеници да је у предмету Вишег суда у Београду П4 57/20 донета пресуде због пропуштања од 6.7.2020. године, јер од тог момента, у овом случају, тече рок за изјављивање жалбе прописан чланом 367. ЗПП-а, а имајући у виду да је достављање наведене пресуде, како је то претходно већ објашњено, било неуредно, с обзиром на пропуст судске администрације првостепеног суда да у списе предмета здружи одговор на тужбу од 29.5.2020. године, уз који је достављено и уредно пуномоћје за наведеног адвоката, па поступајући судија није ни могао бити упознат са чињеницом да је тужени за заступање у поступку овластио пуномоћника, услед чега није могао да уочи да је достава ожалбене пресуде неуредна. Прибављање наведеног обавештења је потребно и с обзиром на то да у списима предмета нема доказа о томе да је рочиште у предмету Вишег суда у Београду П4 57/20 било заказано за 15.10.2020. године, па је из наведеног разлога немогуће да је пуномоћник туженог том приликом сазнао за чињеницу да је у том предмету донета пресуда због пропуштања.

Наведено је потребно из разлога што се пропуштање судске администрације првостепеног суда да уредно здружи у списе предмета одговор на тужбу од 29.5.2020. године, уз који је достављено и пуномоћје за наведеног адвоката, што је довело до пресуде због пропуштања, па која услед тога није на законом прописан начин достављена туженом преко пуномоћника, никако не може приписати у кривицу туженом, а истом је на овај начин онемогућено да расправља пред судом, па се наведени пропуст може отклонити прибављањем обавештења од туженог ког датума је обавестио свог пуномоћника о чињеници да је у предмету Вишег суда у Београду П4 57/20 донета пресуде због пропуштања од 6.7.2020. године.

Након што у допуни поступка поступи на начин на који је указано

претходним ставом, када и ако се испуне услови за одлучивање по означеној жалби туженог, првостепени суд ће предмет доставити овом суду, ради одлучивања по жалби.

На основу изнетих разлога, применом члана 382. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу трећем и четвртом изреке решења.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић